

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Kraków dla niedowidzących

czas trwania: 3 godziny, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności:
bardzo łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Do Krakowa przyjeżdżają ludzie z całego świata, także niepełnosprawni. Chcą odwiedzić to stare miasto i zobaczyć nasze zabytki. Kraków umożliwił to także ludziom niedowidzącym. Powstała cała seria makiet, które pozwalają "dotknąć" poszczególnych zabytków miasta. Makiety wzbogacone są o informacje w języku Braille'a. Inicjatorką projektu była pani prof. Hanna Grabowska-Pałęcka z Politechniki Krakowskiej. Powstały makiety prowadzące przez drogę królewską.

Pierwsza z nich znajduje się na placu Matejki. Pod Bramą Floriańską znajdziemy makietę Barbakanu, a z drugiej strony Bramy układ urbanistyczny miasta, więc i całą drogę królewską. Dalej pod domem Jana Matejki możemy "zobaczyć", jak wyglądał ten wielki miłośnik Krakowa, a także wielki malarz. Na Rynku mamy dwie makiety brył budynków: Ratusza i Sukiennic. Ciekawie jest dowiedzieć się jak wygląda dach za attyką i podotykać maszkaronów. Na placu Mariackim warto porównać sobie makietę z oryginałem Kościoła Mariackiego.

Potem idziemy pod kościół Franciszkanów, tuż pod oknem "Bóg Ojciec - stań się" jest kolejna makietka, tego właśnie kościoła, a w Pawilonie Wyspiański możemy dotknąć makiety tego wspaniałego witraża. Na placu Wszystkich Świętych czeka na nas makietka dawnej zabudowy placu z nieistniejącym kościołem Wszystkich Świętych.

I kolejne dwa kościoły - św. Andrzeja i św. Piotra i Pawła oglądamy dotykając modeli na ul. Grodzkiej, na przeciwko pl. św. Marii Magdaleny. Oprócz tego możemy podziwiać kolumny okna romańskiego charakterystycznego dla tej budowli. No i wychodzimy na Wawel. Tu znajduje się makietka pokazująca wzgórze z Katedrą i basztami.

Nie muszę chyba dodawać, że makiety cieszą się wielką popularnością, nie tylko wśród ludzi niedowidzących, ale także wśród innych zwiedzających, którzy mogą dzięki nim poznać różne ciekawostki o Krakowie. Szczególnie lubią je dzieci.

Program wycieczki

Kraków

Rynek Kleparski

Plac Kleparski to dawny rynek miasta Kleparz pochodzący z ok. 1366 r. Do połowy XIX w. plac ten był większy, bo obejmował również obszar placu Matejki i zabudowę przy Plantach. Rynek został podzielony w XIX i XX w. Na jego terenie zbudowano wiele reprezentacyjnych budowli m.in. Akademię Sztuk Pięknych. Na nowym placu Matejki stanął Pomnik Grunwaldzki odsłonięty w 1910 r. Układ zabudowy Rynku Kleparskiego z przełomu XIX i XX w. pokazuje makieta ustawiona na placu Matejki w pobliżu kościoła św. Floriana.

50°04'03"N 19°56'28"E | na mapie:A

Kraków

Dom Jana Matejki

Dom Jana Matejki (Floriańska nr 41) to kamienica z XVI w. (przebudowana). Od 1898 r. mieści się tu muzeum malarza. W XVI wieku kamienica stanowiła własność rodzin rzemieślniczych. W podwórku mieścili się pracownice ślusarskie i kolarskie od ulicy Floriańskiej sklepy. Ta najstarsza część domu sięga do wysokości pierwszego piętra. W XVIII wieku dobudowane zostało drugie piętro.

Kamienicę zakupił siodlarz Jan Rossberg, który część domu odnajmował Franciszkowi Matejko - nauczycielowi muzyki i organistę z kościoła Św. Krzyża. Z czasem Franciszek Matejko zawarł związek małżeński z córką właściciela kamienicy Joanną Rossberg, oni to byli rodzicami malarza Jana Matejko. W roku 1871 artysta spłacając rodzeństwo po śmierci ojca został jedynym właścicielem kamienicy. On to nadbudował trzecie piętro, które przeznaczone było na pracownię.

Frontową fasadę kamienicy wykonano w/g projektu Jana Matejki. Każde piętro zdobi maszkaron - odtąd nazywano ten dom "Pod trzema pyskami". Uczniowie mistrza nazywali go pod czterema pyskami, uznając, że na czwarty zasługuje rozkrzyczana żona artysty Teodora. W roku 1880 Jan Matejko gościł w swoim domu cesarza Franciszka Józefa I. Na pamiątkę tej wizyty artysta podarował cesarzowi swój obraz przedstawiający zjazd w roku 1515 Jagiellonów i Habsburgów pod Wiedniem. Po śmierci Jana Matejki powołano specjalny komitet (z inicjatywy prof. Mariana Sokołowskiego), który zgromadził fundusze od

Kraków

Brama Floriańska

Brama Floriańska (1300-1307) w końcu XV w. została połączona tzw. szyją z Barbakanem. W XVII w. nakryto ją barokowym hełmem. Do bramy przylegają fragmenty średniowiecznych murów miejskich.

50°03'53"N 19°56'29"E | na mapie:B

ofiarodawców aby wykupić dom z jego wyposażeniem od spadkobierców. W roku 1898 udostępniono tu najstarsze polskie muzeum biograficzne.

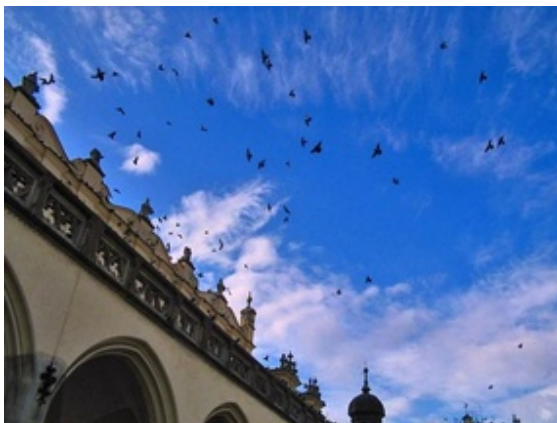
50°03'50"N 19°56'27"E | na mapie:C

Kraków Sukiennice

Pierwsze sukiennice wzniesiono w XIII w. W 2 poł. XIV w. Kazimierz Wielki ufundował sukiennice gotyckie (ukończone w 1390 r.). Po pożarze powstały sukiennice renesansowe (1556-1559) - budynek zwieńczono pięknymi attykami i ozdobiono maskaronami. Ostatnia przebudowa odbyła się w latach 1875-1879 - zostały dostawione arkadowe podcienia, a piętro przystosowano do celów muzealnych.

50°03'42"N 19°56'15"E | na mapie:D

Kraków Kościół Mariacki

Kościół Mariacki w Krakowie od 800 lat jest główną świątynią mieszczańską. To w 1222 r. ówczesny biskup krakowski Iwo Odrowąż nadając dotychczasową parafialną świątynię dominikanom, przeniósł główną parafię Krakowa właśnie do kościoła Mariackiego. Wtedy krakowski rynek jeszcze nie istniał, a w jego miejscu znajdowała się osada podmiejska (Kraków rozbudowywał się od Wawelu w kierunku północnym), która została zniszczona podczas najazdu tatarskiego w 1241 r.

Budowa kościoła mariackiego, czyli głównej świątyni Krakowa rozpoczęła się pod koniec XIII wieku. Właściwie można ją nazwać odbudową, bo nowy halowy kościół postawiono na ruinach poprzedniej świątyni. Na początku XIV w. jeden z bogatych mieszczan krakowskich - Mikołaj Wierzynek do tej budowli dobudował o wiele wyższe prezbiterium. Dopiero po kolejnych 50 latach podwyższono nawę główną tworząc kościół bazylikowy. Wokół naw bocznych powstały kaplice, a w XV w. podwyższono wieże kościoła i nakryto je hełmami.

W 1443 r. Kraków nawiedziło trzęsienie ziemi. Zniszczone zostało wtedy wyposażenie kościoła na skutek zawalenia się sklepienia. Mieszczanie krakowscy chcąc odnowić świątynię i jednocześnie nadać jej nowy blask, wynajęli artystę ze Szwabi (Wita Stwosza) do wykonania ołtarza głównego. Jest to pentaptyk, którego główna scena przedstawia śmierć Matki Boskiej, Jej Wniebowzięcie i Koronację. W prezbiterium w XVI w. dobudowano przepiękne stalle ze scenami z życia Matki Boskiej. Za ołtarzem głównym zaś, znajdują się witraże z XIV i XV w. przedstawiające sceny ze Starego i Nowego Testamentu.

Ponieważ jest to świątynia mieszczan krakowskich, znajdujemy w niej wiele grobów dobrodziejów tegoż kościoła. Przepiękne są renesansowe nagrobki rodziny Montelupich czy Cellarych, znajdujące się w tylnej części prezbiterium, a w jednej z kaplic - Seweryna Bonera i jego żony Zofii z Betmanów. W nawie głównej mamy ołtarze barokowe z czasu przebudowy wnętrza przez Jacka

Łopackiego, tutejszego proboszcza, żyjącego w XVIII w. Planował on również usunięcie ołtarza Wita Stwosza, gdyż bardzo nie lubił „brzydoty gotyckiej”. Na szczęście, ten plan się nie powiódł. Łopacki miał jednak także wielkie zasługi w wyposażeniu tego kościoła. Do wykonania barokowych ołtarzy z marmuru dębnickiego wynajął znakomitego architekta Franciszka Placidiego, a obrazy do nich namalował Jan Pittoni. Na szczególną uwagę zasługuje ołtarz z obrazem Zwiastowania.

W nawie północnej znajduje się ołtarz z jeszcze jedną rzeźbą Wita Stwosza. Jest to scena ukrzyżowania wykonana w kamieniu. Bardzo przejmująca rzeźba Chrystusa, przedstawia Go w momencie śmierci. Obok znajduje się prześliczne cyborium wykonane w XVI w. przez Jana Padovano. Dookoła naw bocznych znajdują się ciekawe kaplice, kilka z nich jest umieszczonych na pięterku. W jednej możemy dostrzec tryptyk wykonany przez Stanisława Stwosza - syna Wita, a przedstawiający sceny związane ze św. Stanisławem.

Kościół przeszedł generalny remont pod koniec XIX w. Wtedy to, świątynia została wymalowana według projektu Jana Matejki, a polichromie wykonywali jego uczniowie: Stanisław Wyspiański i Józef Mehoffer. Oni także są autorami witrażu nad wejściem głównym do świątyni. Polichromia w prezbiterium przedstawia anioły odmawiające Litanię do Matki Bożej, a w nawach zaprezentowano pieczęcie cechów rzemieślniczych i Akademii Krakowskiej. W kościele tym przez kilka lat pracował Karol Wojtyła. W jednej z kaplic bocznych możemy zobaczyć konfesjonał, w którym często zasiadał aby słuchać spowiedzi. Kościół odwiedza wielu turystów, którzy chcą zobaczyć jeden z najpiękniejszych ołtarzy gotyckich. Jego uroczyste otwarcie odbywa się w dni powszednie, punktualnie na dziesięć minut przed południem.

50°03'42"N 19°56'22"E | [na mapie:E](#)

Kraków

Kościół św. Franciszka z Asyżu

Kościół św. Franciszka z Asyżu (Franciszkanów) jest jednym z najstarszych zabytków Krakowa. Pierwotny został wzniesiony w latach 1237-1269. W 1 poł. XV w. był gruntownie przebudowany. W 1850 r., w czasie pożaru Krakowa, został całkowicie zniszczony. Zabytek odbudowano w 1912 r. W fasadzie, nad wejściem, znajduje się słynny witraż autorstwa Stanisława Wyspiańskiego: Bóg Ojciec - stworzenie świata. W kościele można podziwiać także inne witraże Wyspiańskiego, m.in. wizerunki błogosławionej Salomei i św. Franciszka.

50°03'33"N 19°56'11"E | [na mapie:F](#)

Kraków

Kościół św. Andrzeja

Kościół św. Andrzeja - romański, obronny, został wzniesiony w latach 1079-1098. Jest to jedyna świątynia w Krakowie, która oparła się najazdowi tatarskiemu (1241). W XVII w. podwyższono wieżę i nakryto je barokowymi hełmami, a na przełomie XVII i XVIII w. zmieniono wystrój wnętrz na barokowy. Kościół powstał z fundacji palatyna księcia Władysława Hermana- Sieciecha. Przebudowano go w XII w. Od początku był budowlą obronną o czym najlepiej świadczą grube mury, strzelnice w ścianach, wieże obserwacyjne z okienkami wysoko położonymi.

W 1316 roku przy kościele osiadły Klaryski, wcześniej mieszkające w Skale, grodzisku koło Ojcowa. Wtedy przekazano im na własność ten kościół i są tu do dziś. Wystrój wewnętrzny jest barokowy. Twórcą przepięknych stiuków był Baltazar Fontana, a malowideł Karol Dankwart. Przedstawiają one sceny z życia błogosławionej Salomei. Ołtarz główny wykonał Franciszek Placidi. Znajduje się w nim obraz patrona kościoła, św. Andrzeja. Po prawej stronie ołtarz błogosławionej Salomei z XVIII w. Ciekawa jest ambona, rokokowa w kształcie łodzi, symbol kościoła. W kościele już za klauzurą znaleziono najstarsze, romańskie malowidła. W klasztorze siostry przechowują XIV-wieczne figurki jasełkowe podarowane przez siostrę Kazimierza Wielkiego Elżbietę Łokietkównę.

Jedna z wersji historyków mówi, że kościół miał początkowo wezwanie św. Idziego i był fundacją

Władysława Hermana za urodzenie Krzywoustego, dopiero później wezwanie przeniesiono na dzisiejszy kościół tegoż świętego znajdujący się pod samym Wawelem.

50°03'24"N 19°56'18"E | na mapie:G

Kraków

Katedra na Wawelu

Gotycka katedra św. Wacława i św. Stanisława Biskupa została wzniesiona na relikwach dwóch starszych katedr romańskich: pierwszej - z 1. poł. XI w. i drugiej, z ok. 1070-1142 (wykorzystano niektóre elementy tej drugiej katedry, np. kryptę św. Leonarda sprzed 1118 r.). Budowę prowadzono etapami od XIV do XVIII w.: prezbiterium z obejściem (1320-1346), korpus (do 1364), kaplice (XIV-XVIII w.), nadbudowa wież (1514-1530), nadbudowa obejścia (2 poł. XVII - 1 poł. XVIII w.). Katedrę restaurowano w latach 1895-1910.

Jest to trójnawowa bazylika z transeptem i prezbiterium zamkniętym prosto, otoczonym ambitem (obejściem), z dwiema wieżami od frontu: Zegarową (z barokowym hełmem 1715-1716) i Zygmuntofską (dzwonnica). Wyposażenie katedry jest niezwykle bogate: pośrodku znajduje się konfesja św. Stanisława (1626-1633), gotyckie nagrobki królów (m. in. Władysława Łokietka, Kazimierza Wielkiego, Władysława Jagiełły), a wokół 18 kaplic

grobowych królów i biskupów (m. in. Świętokrzyska - gotycka, Potockich - renesansowa, Zygmuntowska - renesansowa, Mariacka, inaczej Batorego - gotycka, przekształcana w XVI i XVII w., Wazów - barokowa i in.) W kryptach pod katedrą znajdują się groby królewskie oraz grobowiec i pomnik marszałka Józefa Piłsudskiego.

50°03'17"N 19°56'08"E | na mapie:H

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): zbyszekF60, fot. K. Chojnacki, fot. B. Konik, fot. agatowiec23, fot. K. Chojnacki, fot. K. Chojnacki, fot. K. Chojnacki, fot. tellmemore

Trasa dodana przez: joanna33

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
sobota 11 maja 2024 13:20:55

